

ČÍSLO 2 (58)
Březen 2013

CENA 5,- Kč

Víc, víc...!!!

Rozhodně lepší
než v jídelně

Víte, že...

- **Francouzští šlechtici** jedli jako prasata? Servírovalo se obvykle kolem deseti chodů, většinou všechny najednou. Páni aristokraté do toho ještě „puckali“ překořeněné a husté omáčky, přesolené hořčice, koláče všeho druhu, kořeněné kostky z cukru nebo medu, zrající sýry, silná vína, nasolené vepřové, hovězí a skopové maso, ryby (nejčastěji velryby a sviňuchy) a mnohé další...
- Základ **ruské kuchyně** má kořeny u Tatarů, Peršanů, Osmanů a Otomanů.
- Máslo, kysaná smetana, sladké pečivo, dušená masa, saláty, zelená zelenina, čokoláda, zmrzlina a nejrůznější vína a likéry **byly do Ruska přivezeny** z ciziny až koncem 15. století.
- Od dob Kateřiny Veliké si **ruské měšťanstvo** nechávalo dovážet služebnictvo z ciziny (hlavně Německa a Francie).
- **Německá kuchyně** obsahuje endemity, jako například:
Švábské nudle Spätzle (normální vietnamské nudličky) a plněné taštičky (plavou v sosu)
Vestfálský chléb Pumpernickel (vypadá jako hnědý molitan)
Severoněmecký Labskaus (hrouda mletého masa, na které je kyselá okurka a volské oko)
Berlínský Currywurst (obyčejný buřt pocintaný kečupem)
Slezské nebe Schlesisches Himmelreich (mastný bůček vařený ve vodě s německými knedlíky)
Svíčková z Porýní (hnědá podrážka hovězího, co plave ve výpeku)
Sekaná Leberkäse (jedla jsem, všele doporučuji)
Krvavá tlačěnka Blutwurst (prejt nacpaný do prasečího střeva a prošpikovaný špekem)
Černoleský dort Schwarzwälder Kirschtorte (šlehačkový dort posypaný čokoládou)
Bavorské vdolky (všichni známe z jídelny☺).
- Typická britská snídaně (smažená slanina, vajíčka na všechny způsoby, grilované klobásky, houbičky, fazole a chleba) v sobě má víc kalorií než hamburger.
- Řekové do všeho cpou sýr (řecký salát, Souvlaki,...).

PLANETSIDE 2

Baví vás střílečky z budoucnosti, kde hrají stovky hráčů najednou? Tak tahle je přesně pro vás. Hra má výbornou grafiku. Proto na tuhle hru potřebujete docela dobrý počítač.

Mně se tato hra zalíbila, hraju ji, ale nemám na ni tak výkonný počítač. V této hře jsou 3 světy a 3 týmy, které proti sobě soupeří o území. Hra vám nabízí tanky, letadla, čtyřkolky, velké roboty a „stovky“ hráčů, jak jsem se již zmiňoval.

Hráči mají za úkol obsadit celou mapu, na každé mapě jsou hlavní základny.

Vydavatel: Sony online Entertainment

Minimální systémové požadavky:

Operační systém: Windows7

Procesor: Intel Core 2 Duo @ 3.0 GHz / AMD Athlon 64 X2 6000+

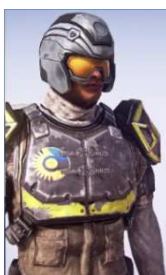
Prostor na disku: 15 GB

Video RAM: 256 MB

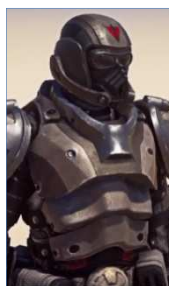
Video karta: nVidia GeForce 8600 / ATI Radeon HD 4850

Zvuková karta: DirectX compatible

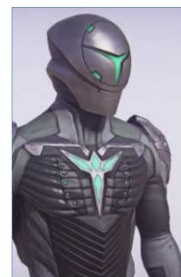
Direct X: 9.0c

New Conglomerate

Terran Republic

Vanu Sovereignty

NYL

Klíče v kanálu

Už čtrnáctým rokem bydlím na náměstí. Každé ráno, když jdu do školy, otevřu vchodové dveře a sejdu pod chodník. Každý den, čtrnáct let, tu míjím kanál. Nikdy jsem si ho nevšimla, až dosud. Jednou si takhle jdu, zamykám dveře a svazek klíčů si přehodím v ruce. Tenhle trik jsem si nacvičovala už dlouho, zatím se vždycky povedl, až teď mi klíče vyklouzly z ruky a spadly do kanálu. „Dobrý!“ Vykřikla jsem. Nemohla jsem tomu uvěřit. Až když mi došlo, že jsem právě přišla o veškeré klíče od všech dveří, do kterých potřebuju vstupovat, o čip do jídelny a přívěsek s mým jménem, zpanikařila jsem.

Klekla jsem si na mokré obložení chodníků, začala lomit rukama a spílat Bohu, Satanovi a tak nějak všem mrtvým. Pak jsem propukla v pláč a v hysterických křechách a s těžkou taškou na zádech se válela po zemi. Nakonec jsem si uvědomila, že mám na sobě úplně nové džíny, vstala a začala rozmátlávat fleky od špinavé vody na dlažbě, když jsem si uvědomila, že špína na kalhotách připomíná trs banánů, začala jsem se smát a smát. Musela jsem vypadat jako blázen, ale napadlo mě to, až když jakýsi důchodce otevřel okno a začal na mě hulákat, nerozuměla jsem mu, ale znělo to dost našťavaně a hlavně hlasitě.

Zanedlouho už všichni obyvatelé náměstí ČSA v Jaroměři vystrčili své rozespálé obličejy z okna a koukali a bavili se, jak našťavaný důchodce peskuje holku, která nejdřív nadávala, pak se uřvaná válela na zmoklé dlažbě a nakonec se tlemila, jako kdyby právě zhlédla nejlepší světovou komedii. Mezi přihlížejícími byla i moje mladší sestra, otočila se a zplna hrdla křičela do pokoje: „Mamí, Áda má průser!!!“ Pak vyčouhla moje matka, zavrtěla hlavou a ptala se: „Co je? Proč seš jako prase a všichni na tebe koukaj? A proč na tebe řve támhle ten pán??“ Tak jsem jí na fleku musela vysvětlit, že mám klíče v kanále a nervy v kýblu. Prostě trapas na entou a před celým náměstím. To bude ostuda! Pak mamka zašla a zachrastila mi nad hlavou mýma klíčkama. Tak čí jsou ty v kanále? Na jednu stranu jsem si oddechla, na druhou se vyděsila. Pokud nebyly moje, pak připadá v úvahu jen jedna osoba: můj otec. Ještě lepší! Chytám klíče, které mi matka hází, a sypu do školy.

Vrátila jsem se ve zlé předtuše výprasku, ne-li něčeho horšího (třeba měsíc zaracha bez kreditu). Naštěstí mám chápavého papíčka, který sice nejdřív soptil, ale nakonec se smál. Dneska už vím, že nejde o ostudu ani o klíče, ale o pochopení, protože to bylo hlavní. Všechno v životě je směšné a nedůležité, myslet si, že ne, je jenom lidská ješitnost.

JEA

Jedna lžička za maminku, jedna lžička za tatínka...

Každý dnes ví, že jídlo je pro nás moc důležité. Bez jídla bychom nepřežili. Proto si říkáme, jak lidé v Africe či Indii mohou přežít, když mají velký nedostatek jídla. Přežijí díky tomu, že žijí SKORO jako v pravěku. Sbírají byliny a loví zvířata. My, lidé, kteří máme jídla dostatek (jak se to vezme, pokud sledujete zprávy, tak snad víte, že nám Poláci často posílají technickou sůl místo jedlé soli a BIO jogurt není BIO) jíme jen polovinu z toho, co si opravdu koupíme.

Jídlo je dnes drahé, k tomu ještě není moc kvalitní (obsahuje různé chemikálie, aby jídlo vonělo a dlouho vydrželo). Z kvalitních českých brambůrků jsou chipsy, které v sobě nesou chemikálií víc než dost. Turecké medy vystřídaly nezdravé hamburgery a hot-dogy. V přírodě prostě platí zákon: sladké a dobré jídlo je nezdravé a nedobré jídlo (někomu ale chutná) je zdravé. Dám příklad: Jde si teenager do obchodu, koupí si chipsy (nebo hot-dog), k tomu si ještě koupí Coca-Colu v plechovce a celkem ho to vyjde cca na padesát korun (a to nakupoval v levném obchůdku). Pak cestou domů vypije Coca-Colu, plechovku ZAHODÍ do trávy, pustí se do chipsů a pytlík od nich také ZAHODÍ.

A že ničí přírodu, a jiné živé organismy, to mu je PŘECE jedno. A takhle to prostě BOHUŽEL chodí. A NIKDY se to nezmění! Nebo ano?

KRR

Gymplačka

3. kapitola

Dneska je super den. Je měsíc po vysvědčení a mamka mi slíbila, že půjdeme na bowling a dáme si tam pizzu. Měsíc proto, že mamka neměla dříve čas a já měla taky pestrý program. Je středa večer a mě napadne jedna věc! Sprintem doběhnu do kuchyně za mamkou a žadoním: „Mami, že by mohla na víkend přijet kámoška?“ Mamka se trochu zamračila a pak mi řekla, že si to musí ještě rozmyslet. S úzkostí a strachem, že si to mamka nerozmyslí, jdu spát. Nemohu kvůli tomu ani usnout. Úplně se potím strachem. Musím se jít ještě napít. Potom spadnu na postel únavou, jelikož je už půl dvanácté v noci. Spím jako zabitá. Ráno, když mi zazvoní budík, se mi nechce vůbec vstávat, ale najednou... „Půl osmý!“ leknou se jak blázen. Rychle si vyčistím zuby, obléknu se a frčím do školy. Snídani si vezmu do ruky. Ale náš pes mě tak vylekal (já jsem ho totiž neviděla), že jsem snídani upustila, a ta samozřejmě skončila v Bářině tlamě (Bára je naše labradorská fenka). Uháním tedy do školy o sto šest. Za minutu osm! Uh. Jsem ve třídě. Ale co to? Nikdo tu není. Podívám se radši na rozvrh, jestli nejsme v nějaké jiné třídě. Nejsme. Po pěti minutách mi trkne: „Ještě se musím podívat na suplování.“ A víte, co tam je napsáno?! Že nám první dvě hodiny odpadají. Strašné. Mohla jsem do devíti klidně spát. Ale což. Půjdu alespoň do bufetu a koupím si pořádnou svačinu. Když jsem těsně před bufetem, zjistím, že peníze mi zůstaly doma. Když jsem počkala na ostatní, tak hlásili, že naši učitelé jsou nemocní, a že nás nikdo nemůže zastoupit a že máme jít domů. Šla jsem tedy s holkama do jídelny. Odtamtud jsem odkráčela domů, kde jsem si pustila televizi a zavolala mamce do práce: „Ahojky mami, už ses rozhodla?“ „No víš...ale jo,“ odpověděla mi mamka a ukončila hovor. V duchu jsem děkovala Bohu, že to vyšlo. Volám tedy kámošce, že to jde. Odpověděla mi, že může taky. Pátek

Ani nemohu dospát. Je sedm hodin ráno a jsem už vzhůru a dívám se na Chůvu k pohledání. Můj oblíbený seriál. Najednou mi začne hrát mobil. „Co je?“ „Ahoj, mám špatnou zprávu. Nemůžu přijet. Mamka musela dát auto do servisu a autobusem jet nesmím.“ „To né!“ Položím mobil na gauč a běžím se podívat z okna na ulici. Vidím její auto. I jí. Dělá se mi z toho špatně. Už je ze mě blázen. Ještě, že mamka přišla do pokoje a chytila mě. Já jsem totiž omdlela. Už o sobě nic nevím. Když se probudím, je jedna hodina odpoledne a najednou nade mnou sedí moje kámoška. „Áá!“ to jsem se jí totiž lekla. O půl druhé jsme vyrazily na bowling. Já s kámoškou jsme hrály proti sobě. Po hodině jsme si daly každá pizzu. Já šunko – sýrovou a ona hawai a salámovou. Obě jsme si pošmákly. Víkend uběhl a ona musela jet domů. Tento víkend stál opravdu za to! Pokračování příště...

KRR

Hawai vs. svíčková

Super! Já, jako obvykle, jsem se s holkama vsadila. Vždycky na nějaké téma. Většinou podle toho, co některá vidí v televizi. Tentokrát máme téma, jak jinak, JÍDLO! Lucka se koukala na svůj oblíbený seriál Ach to jídlo a rozhodla se, že která z nás sní více talířů svíčkové, než pizzy Hawai, dostane týdenní zájezd do Maroka. Ona totiž ten zájezd vyhrála v jedné dětské soutěži.

Jsou tři odpoledne, slunce příjemně hřeje a já s Vandou a Míšou čekám na našem tajném místě. Na dětském hřišti. Jelikož mě to čekání nebaví, jdu se proběhnout ke klouzačce. A najednou tu Lucka jako by nic je. „Která z vás do toho se mnou teda jde?“ zeptala se chechtavě. Vanda s Míšou zalezly do domečku a já tam zůstala sama. Lucka se začala smát. Lehký záchvat smíchu. „Já!“ vykřikla jsem nebojácně. Lucka se na mě podívala a smála se dál. Nevěřila mi, ale já to myslela opravdu vážně.

Po dvou minutách smíchu mě odtáhla k sobě domů. „Prosím,“ pobídla mě. Usedla jsem za stůl a pustila se do předkrmu, čímž byla první pizza Hawai. Tu jsem snědla co by dup. Stejně rychle i druhou, třetí, i čtvrtou. Nastala svíčková! Poprvé jsem si dala dva knedlíky, jedno maso a jednu naběračku omáčky. Po dvou velkých porcích jsem myslela, že to nedokážu. Zbývaly mi jen dvě porce. Tu předposlední jsem jakžtakž ještě snědla. Ale u té poslední jsem už nemohla. Přemýšlela jsem, jak Lucku napálit či jak ji obelhat, ale nic mě nenapadlo. Lucka to s úsměvem snědla na jedničku a já našťestí také. Byla to remíza. Co teď? Ale nakonec mě napadne jedna věc. „Víš co, já bych si ještě dala.“ Lucka se divila, jako kdyby spadla z Marsu. Vždyť ona sama byla ráda, že tu porci vůbec snědla. Na mé přání mi ale svíčkovou přinesla.

Já jsem dělala, jako že se na ni moc těším, ale když odešla do obýváku, přelila jsem svíčkovou do krabičky na jídlo a schovala si ji. Odešla jsem domů a svíčkovou jsem dala svému otci. Ten si ale pošmákl. I když jsem sázku nakonec vyhrála já, radím Vám, abyste se stejně v životě o nic nesázeli, protože když vsadíte třeba dost peněz a prohránete, dopadnete dost špatně.

Reportáž

Co si kdo myslí o jídle, je jen a jen jeho věc. Bylo by zajímavé obcházet vás jednotlivě a pokládat vám k tomu, bezesporu zajímavém tématu, otázky... jenže to by zabralo několik celých výtisků našeho časopisu... Co si myslíte vy, si nechte pro sebe, ale co si myslí učitelé, by vás mohlo zajímat a pochybuji, že máte odvahu se zeptat... Redaktoři IQčka to udělali za vás a vytypovali si následující učitele:

Na první otázku „Nejoblíbenější jídlo?“ Většina odpovídala rychle a bez přemýšlení. Paní učitelka Doubková s námi i pod časovým tlakem prohodila pár slov (přesněji vět). Na první otázku odpověděla takto: „Kuřecí maso... na různé způsoby.“ Další otázka: „Jaké je nejzajímavější jídlo, které jste kdy jedla?“ „Žabí stehýnka, a nic moc!“ „A co si myslíte o dietách?“ S potutelným výrazem nám naposledy odpověděla: „Nefungují.“ Paní učitelka Traxlerová, která se našim rozhovorem, jež vyslechla, velmi pobavila. A se slzami smíchu nám odpověděla na první otázku, „dušený játra.“ „A jedla jste někdy nějaký pokrm, který na běžném jídelníčku nenajdeme?“ Teď se zamyslela. „To, to, hmm, jak se říká jikrák?“ „Myslíte kaviár?“ „Jo, tak ten.“ „A jaký, červený nebo bílý?“ „Oba, byly dobrý.“ „Řeknete nám, jaký máte názor na diety?“ „Upřednostňuji pohyb, diety ne.“ „Děkujeme.“... Tak to byla sborovna... Pak jsme se šli podívat do kabinetu češtiny v druhém patře. Tam seděla paní učitelka Janečková. „Máte nějaké oblíbené jídlo?“ „Mám.“ „Jaké?“ „Stejk. Hovězí stejk.“ „Jedla jste někdy nějaké zvláštní jídlo, které se běžně nejí?“ „Mořské plody. Kalamáry chobotničky.“ „A váš názor na diety?“ „Nedrším.“... jdeme dál.

Překonali jsme se a navštívili i ředitelnu. Tak trochu jsme doufali, že bude zamčeno. Nebylo. Uvnitř byla paní zástupkyně, a tak jsme se ji zeptali. „Váš oblíbený pokrm?“ „Uherský salám.“ „Jedla jste někdy něco opravdu zvláštního, co na běžném jídelníčku nenajdeme?“ „Ano. Ústřice.“ „Co si myslíte o dietách?“ „Že fungují krátkodobě.“ „Děkujeme.“

V suterénu se chystal na kroužek pan vychovatelka Veselá, ale věnovala nám pár minut. „Jaké je vaše oblíbené jídlo?“ „Kuře.“ „Neobvyklé jídlo, které jste jedla?“ „Škeble.“ „A co si myslíte o dietách?“ „Jsou na prd☺“

Pak jsme se vrátili do počítačky a vyzpovídali paní učitelku Pávovou. „Oblíbené jídlo?“ „Čokoláda, copak to není vidět?“ „Tak dál, jaké neobvyklé jídlo jste jedla?“ „Neobvyklá jídla nejím.“ „Fajn. A co diety, co si o nich myslíte?“ „Nefungují, pokud se nezmění celý životní styl.“

Druhý den jsme na dozoru na chodbě zdrželi pana učitele Horkého. A málem jsme tam vystáli důlek, protože pan učitel se nemohl rozhodnout, co je jeho nejoblíbenější jídlo. Nakonec, po tom, co se panu Horkému kouřilo z hlavy, a my začali mít křeče v lýtkách, nám odpověděl. „Seged.“ – volejte sláva a tři dny se radujte!! S hrůzou jsme pokládali druhou otázku: „Nejneobvyklejší jídlo, které jste měl tu čest pozřít?“ Další dramatická pauza... padaly dobré návrhy: pes, býčí koule,..., nakonec jsme se s ním dohodli, že uveřejníme pouze „býčí žlázy.“ Ale přece jsme neobětovali tolik času pro dvě slova! A konečně... „Diety?“ Chvilí ticha. Pak nás (přesněji jen mě, protože druhý redaktor to nevydržel a šel se radši učit na fyziku☺) odloudil s tím, „že o tom bude intenzivně přemýšlet...“ Až druhou přestávku jsme z něj dostali následující větu: „Dieta je příprava (nebo trénink, u tohoto bodu jsme se dostali do neshody) na horší časy.“ „Děkujeme.“

Jak vidíte, stálo nás to dost času a nervů (a to jsme zpovídali jen pár učitelů). Se zbytkem si promluďte sami! Přejeme hodně štěstí, trpělivosti a volného času ☺.

JEA, GIS

Rozhovor ...

tentokrát
s panem učitelem Jakubem Holečkem

- **Na kolika školách jste dosud učil?**

Dalo by se odpovědět, že na spoustě, ale zároveň na žádné. Rok jsem pracoval jako lektor primární prevence. V rámci tohoto zaměstnání jsem vyučoval na dvou základních školách v Hradci Králové a po jedné škole v Nymburku, v Lysé nad Labem a v Poděbradech. Ovšem jednalo se pouze o 6 hodin výuky za rok v jedné třídě. Primární prevence je téměř totožná s výchovou ke zdraví, kterou zde vyučuji v osmých ročnících.

- **Líbí se vám naše škola?**

Ano. Sám jsem ji navštěvoval v první a druhé třídě, než jsme se s rodiči přestěhovali do Josefova.

- **Jaké předměty u nás na škole učíte?**

Krom již zmiňované výchovy ke zdraví, ještě tělesnou výchovu.

- **Co rád děláte ve volném čase?**

Toho by byla celá řada. Nejsem jednostranně zaměřený člověk. Což mě občas mrzí, protože v ničem nevynikám. Na druhou stranu se žádné aktivitě nevyhýbám. A co tedy rád dělám? Jelikož jsme tvor společenský, tak cokoli s přáteli. Rád jezdím na trampy do přírody, rád jdu na koncert nebo do divadla, rád si zahrám deskovou hru. Vždy, ale se svými blízkými. Když už jsem nějakým nedopatřením sám, tak si pustím dobrou muziku, ideálně na gramofonové desce, které sbírám.

- **Slyšela jsem, že hrajete Dračí doupě. Mohl byste nám ve stručnosti říci o čem ta hra je?**

Jedná se o RPG hru, tedy o hraní nějaké role. Na rozdíl od počítačových verzí takových her, člověk nemusí sedět sám u počítače jako pecka a vybírat pouze z možností, které mu PC hra nabízí, ale může být v dobré partě lidí a uskutečnit téměř cokoli, co ho napadne. Již osmým rokem vedu kroužek Dračího doupěte v DDM v Josefově. Všichni zájemci jsou vítáni. Dalším stupněm Dračího doupěte jsou pak LARPy, je to takové Dračí doupě na živo. S tím, co konkrétně děláme, se můžete seznámit na webových stránkách s adresou: www.drd-jaromer.estranky.cz.

- **Máte ženu a děti?**

Mám skvělou přítelkyni jménem Nela, se kterou jsme spolu více jak osm let. Prozatím, ale oba stále studujeme, takže na svatbu je ještě brzy.

Kam chodíte pro rady?

Tam, kde čekám, že najdu odpověď. Pro rady osobního rázu za rodinou a kamarády. Odpovědi na otázky profesní se snažím nalézt v literatuře, na internetu, nebo u lidí, kteří se v daném oboru pohybují.

- **Bydlíte v Jaroměři nebo jinde? Bydlíte v bytě, nebo domečku?**

Bydlím v Jaroměři na Zavadilce v panelákovém bytě. Časem s přítelkyní plánujeme přestěhování do domečku.

- **Máte nějakého domácího mazlíčka?**

Bydlí se mnou had jménem Žofie. Bude jí už tak 15 let, přesně nevím. Měří okolo 180 centimetrů.

- **Jakou kuchyni nejraději jíte?**

Mám rád obecně dobré jídlo a pití. Nedá se říci, že bych měl oblíbenou kuchyni, některé konkrétní země. Spíš preferuji kuchyni sezónní, tedy v létě zeleninové saláty, těstoviny a venkovní grilování. V zimě polévky, řízečky nebo omáčky s knedlíkem.

- **Jakými jazyky mluvíte?**

Krom rodné mateřštiny se domluvím ještě anglicky.

- **Jaké cizí země jste navštívil?**

Jsem zatím věrný Evropě. Na Asii jsem zatím jen koukal přes Bospor, když jsem byl v Turecku v Evropské části Istanbulu. Dále jsem navštívil Anglii, Skotsko, Německo, Rakousko, Španělsko, Slovensko, Chorvatsko, Polsko, Řeckou část Kypru a Itálii spolu s jejími ostrovy Sicílií a Sardiníí.

- **Kdy a proč jste se naposledy hlasitě zasmál?**

O víkendu s přáteli. Nedokážu napsat přesně z jakého důvodu, ale vím, že jsme se jako povětšinou dobře bavili.

- **Kdy a proč jste naposledy brečel?**

Mám velké štěstí, že nemám v poslední době ve svém životě smutné události. Takže pláč ze smutku či bolesti to nebyl. Když je velká legrace, roním slzy smíchu.

- **Kdy a proč jste se naposledy vytočil?**

Tak to vám asi nepovím. Obecně mě ale vytáčí lidská hloupost spojená s arogancí.

- **Kdy jste se naposledy dobře najedl a co to bylo?**

Tak naposledy to byly zabíjačkové hody v Semonicích. Tlačenka s cibulí, ovárek s křenem, kroupy a prejt se zelím. To jsem si moc pošmákl.

Vyberte:

Moře x hory, Sport x gauč, Sprcha x vana, TV x kniha, Facebook x skype

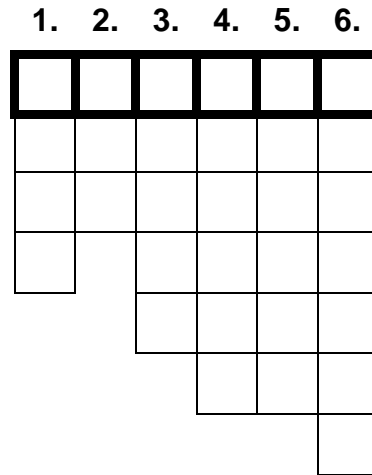
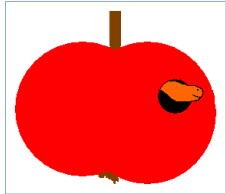
Děkujeme za rozhovor a za zapůjčené fotografie.

KOK

KŘÍŽOVKY

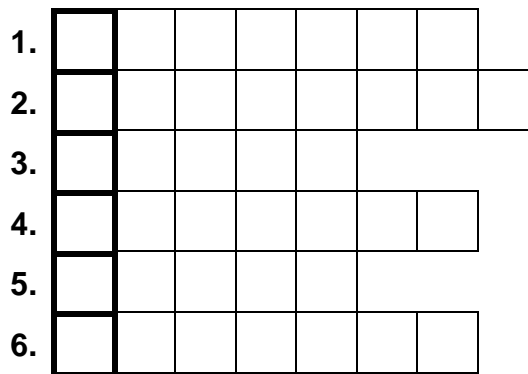
1. Já mám _____
2. Městský _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. Školní _____

kus sýra
výuka
stromu

Doplň názvy států podle mezinárodních poznávacích značek

1. SCV
2. EST
3. CZ
4. ETH
5. GR
6. EC

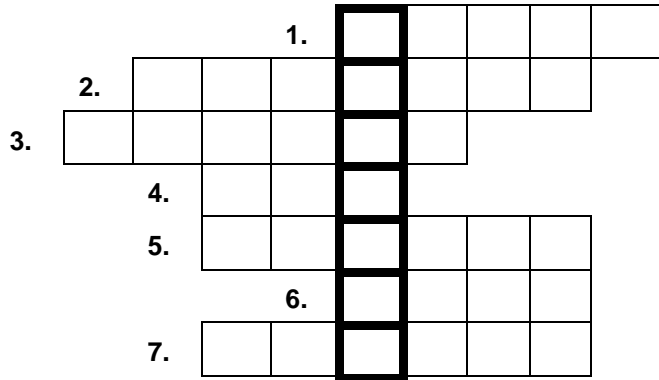

BAT

KŘÍŽOVKA

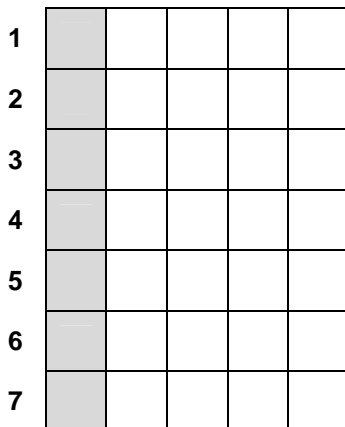
Doplň názvy jídel

1. Uzenina:
2. Moravská
3. Pečivo
4. Sladký produkt včel
5. Tropické ovoce
6. Sýr
7. Obalovaný

BAT

Křížovka s nápovědou

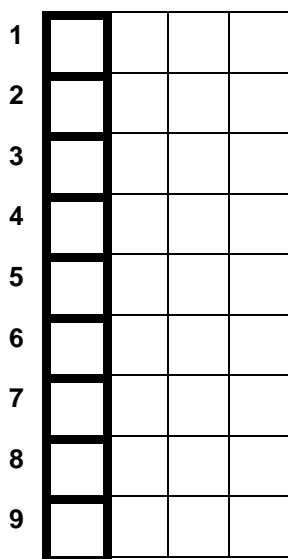
- 1.) zbudovaný za účelem obrany
- 2.) druhá nejlidnatější země na světě
- 3.) svítí večer na ulici
- 4.) česky rodový název pro makrelovitou rybu
- 5.) leze po stromech
- 6.) tenký pruh uvařeného těsta
- 7.) polívka je

..... (tajenka)

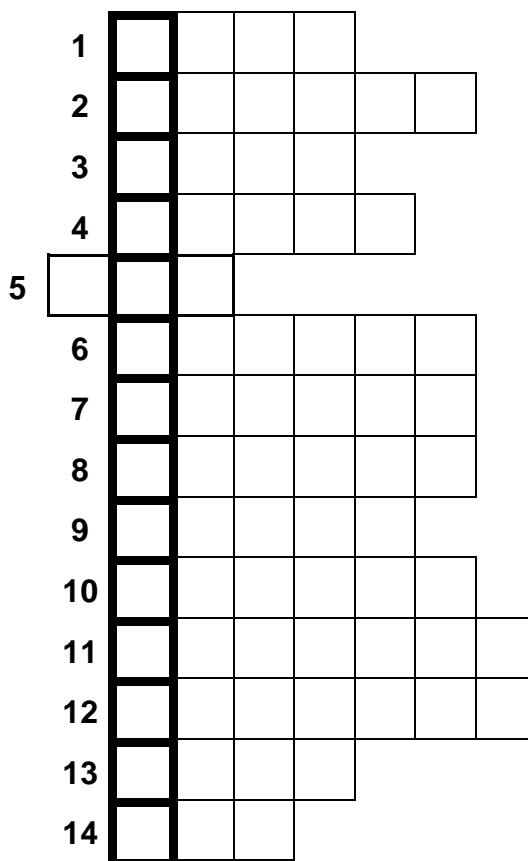
je druh sušeného masa, jehož receptura pochází z Jižní Afriky. Vyrábí se z různých druhů masa, od hovězího přes divočinu až po pštrosí maso z chovů. Obvykle se připravuje z plátků syrového masa nakrájených na pruhy podél nebo napříč svalovinou. Podobá se jerky tím, že také patří mezi kořeněná sušená masa. se od jerky liší přísadami, chutí a výrobním procesem. Zejména se liší tím, že nikdy nemá sladkou příchut'.

VIO

Křížovky

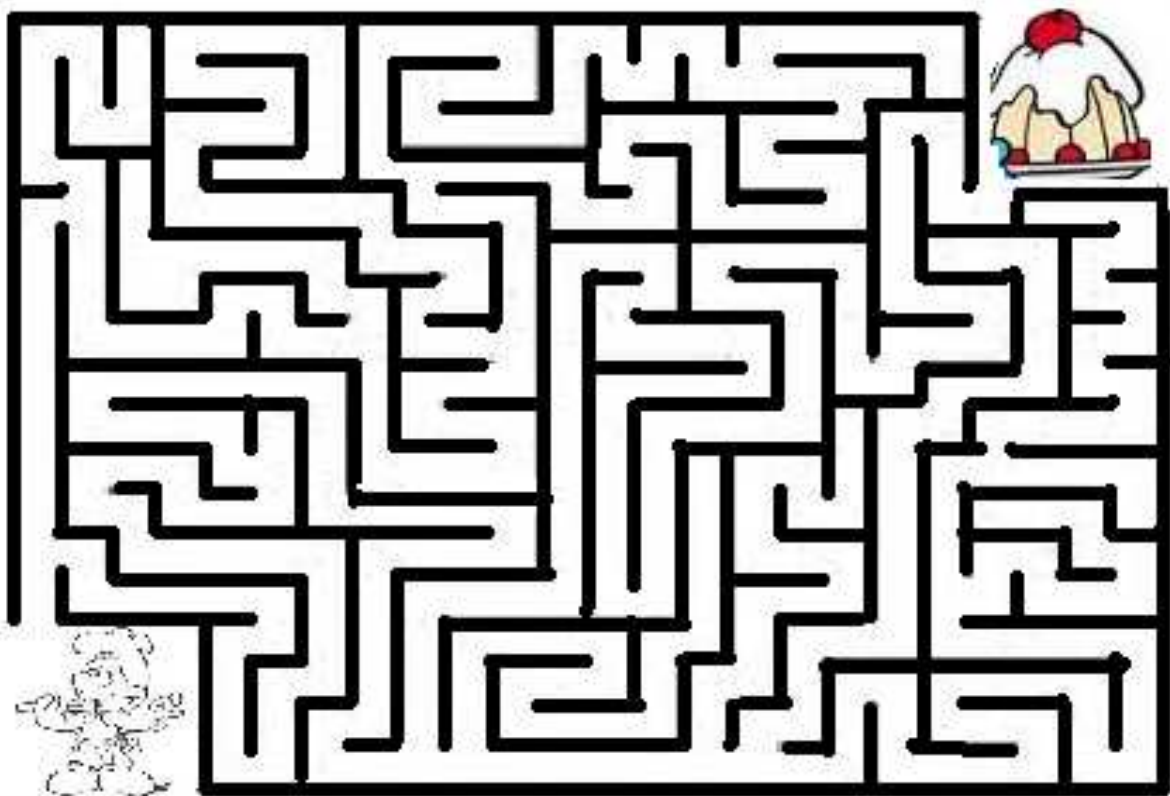

1. Anglicky hlava
2. Jméno 26. 7.
3. Domácky Milan
4. Anglické jméno psa
5. Česky EAR
6. Jméno 28. 11.
7. Stroj na grilování
8. Jméno první ženy
9. Místo na boxování

1. Jméno 28. 11.
2. Jméno 30. 11.
3. Jméno 15. 8.
4. Jméno 21. 2.
5. Jméno 15. 5.
6. Jméno 31. 5.
7. Jméno 23. 8.
8. Jméno 5. 10.
9. Jméno 22. 12.
10. Jméno 21. 10.
11. Jméno 21. 12.
12. Jméno 18. 9.
13. Jméno 11.7.
14. Létající talíř

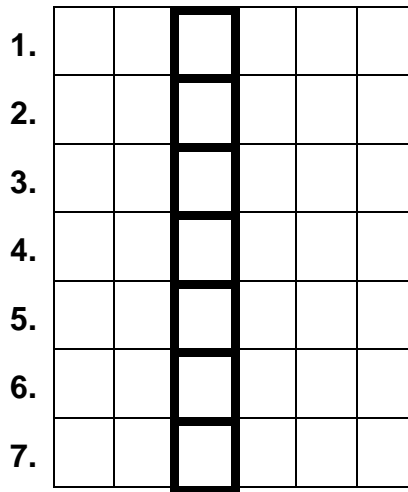
Bludiště

HVT

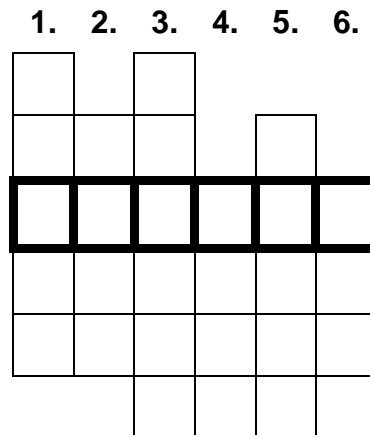
Křížovky

1. věc v pokoji
2. kůň
3. oheň
4. lhaní
5. oblek na koupání
6. ryba
7. nejvyšší hora ČR

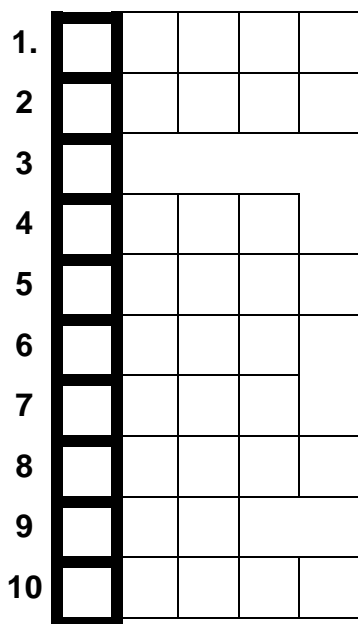
FOE, NYL

1. Ovocný....
2. K narozeninám
3. Ryba
4. Strom
5. Kobliha s dírou
6. Mazadlo obyčejné tužky

NYL

KŘÍŽOVKA

- 1. Svátek 29. 7.
- 2. Svátek 22. 11.
- 3. apostrof
- 4. Svátek 11.12.
- 5. Svátek 30. 11.
- 6. Svátek 2. 2.
- 7. Svátek 26. 7.
- 8. Svátek 21. 2.
- 9. Svátek 17. 12.
- 10. Svátek 23. 8.

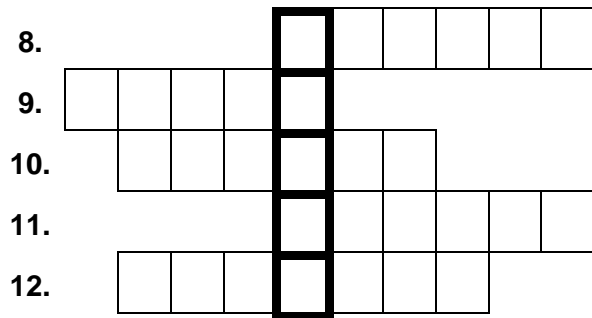
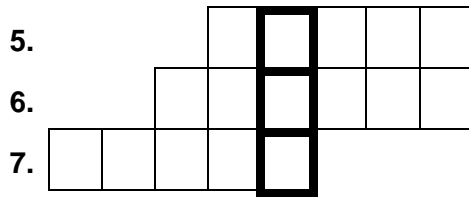
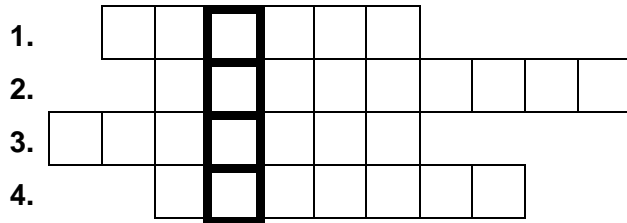
JIV

NAJDEŠ 10 ROZDÍLŮ?

SVM

Křížovka po anglicku

1. kafe
2. ananas
3. klobása
4. kuře
5. salát
6. banán
7. chleba
8. třešně
9. broskev
10. ředkvička
11. brambora
12. petrželka

KAR, NYL

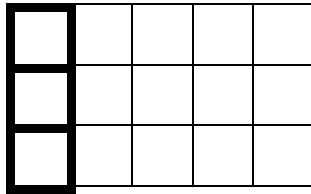
Vyškrtačka

s	m	a	ž	e	n	ý	s	ý	r
v	r	p	e	b	i	k	u	b	o
í	b	e	i	v	v	ů	š	á	h
č	ů	m	g	z	a	ř	e	b	l
k	č	e	á	r	z	e	n	o	í
o	e	n	y	l	u	a	k	v	k
v	k	t	a	m	a	b	a	k	l
á	e	á	l	f	a	s	m	a	k
d	m	l	o	s	o	s	s	a	a
k	r	o	c	a	n	a	o	n	h

Smaženy sýr, svíčková, rohlík, hamburger, losos, salám, ementál, niva, sušenka, cola, maso, bábovka, pizza, kuře

HVT

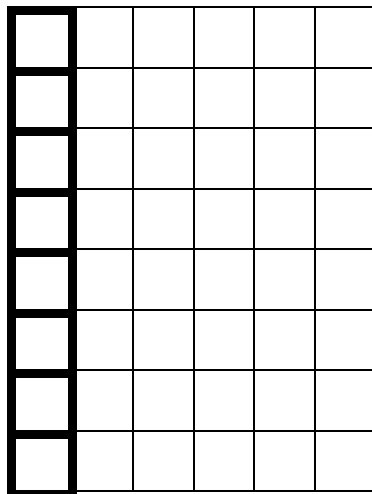
Křížovky

Roste na palmě

Pokožová květina

Stavební materiál

Stát ležící ve Středomoří

Citrus

Penze

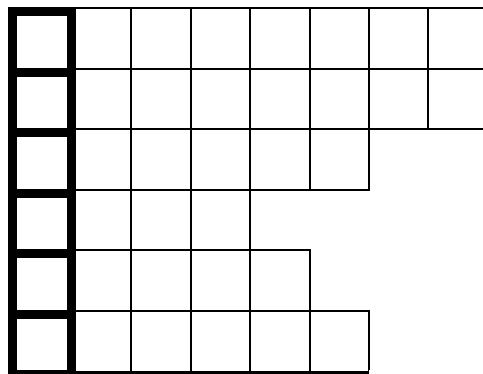
Město se zámekem

Nanuk (množné číslo)

Tropické ovoce

Opice jinak

Večeře (anglicky)

Maminka maminky

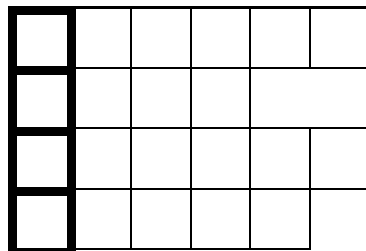
Východoevropský stát

Pečivo

Druh sportu

Ženské jméno

Vesmírná loď

Vesmírný objekt

Obydlí Eskymáků

Ženské jméno

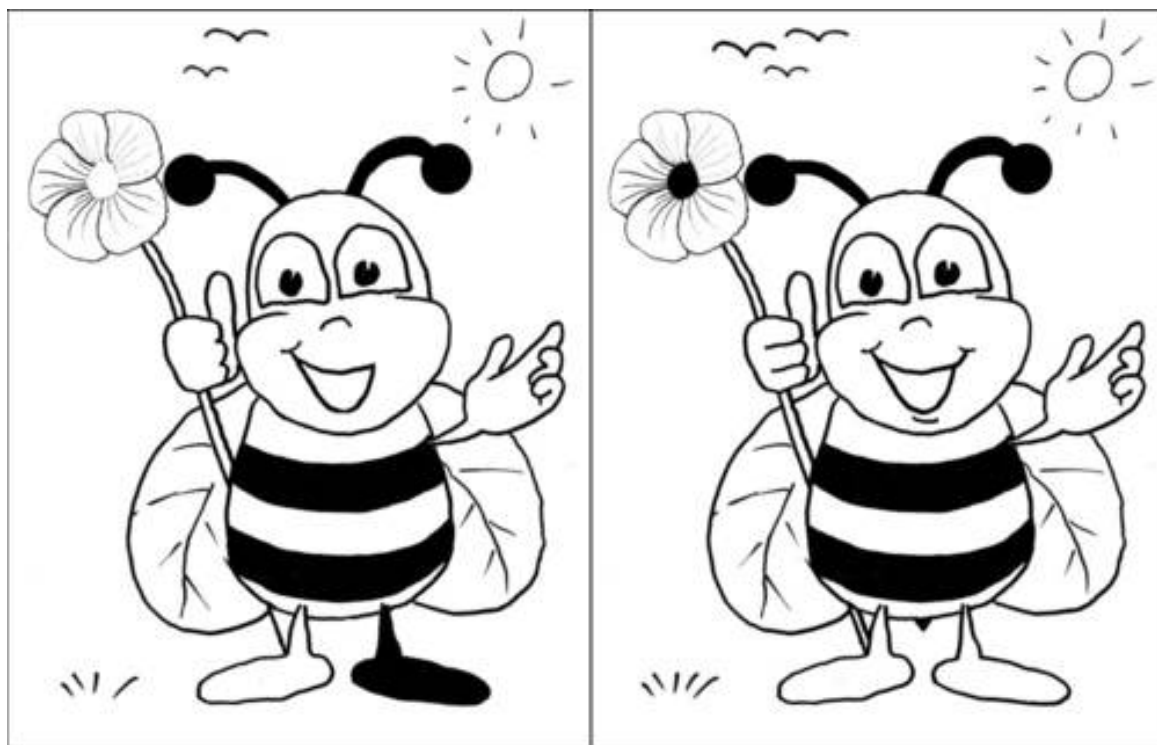
Řeka v Indii

NAJDEŠ 10 ROZDÍLŮ?

SVM

Najdi 8 rozdílů

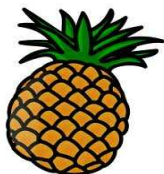

VIO

Obrázková hádanka

☐	☐	☐
--------------------------	--------------------------	--------------------------

☐	☐	☐	☐	☐	☐
--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

☐	☐	☐	☐	☐	☐
--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

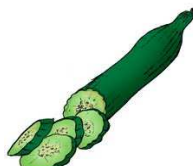
☐	☐	☐	☐
--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

☐	☐	☐	☐	☐	☐
--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

☐	☐	☐	☐	☐	☐
--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

☐	☐	☐	☐
--------------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

HAT

Velký hlad

Každý z nás právě teď na něco myslí. Někdo na domácí úkol (který si zapomněl doma) nebo na vysvědčení (které nedopadne zrovna nejlíp). Já myslím na jídlo.

Někdo to nepochopí, ale to je jedno. Mám zrovna velký hlad. Pro mě to znamená, že je čas k jídlu. Jdu do kuchyně a tam začíná velká pátrací akce. Jmenuje se Věčný hlad. Po 10 minutách najdu ve skříni to, po čem tolik prahnu. Brambůrky! A teď honem na gauč. Zapínám televizi a v ní uvidím to, po čem už nikdy nebudu spát. Dokument BBC jménem Anorexie. To je taková nemoc, kterou může mít každý. Ale zase si za ni může každý sám za sebe. Najednou se mi opravdu udělá špatně. Asi to bude z těch plesnivých brambůrků z roku 2008! Odneseš je do koše. Pro mé nové fanoušky mám dobrou zprávu. Pátrací akce pokračuje dál.

Půl hodiny hledala a přece jsem nic nenašla. Hlady jsem usnula a zdá se mi sen o tom, že jsem šla do restaurace, ve které nikdo nebyl. Jídlo okolo mě lítalo. Dortíčky, sušenky, koláčky. Ale najednou se okolo mě rozezněla děsivá hudba. A přede mnou se objeví váha. Postavím se Na ni. Začnou se objevovat čísla. 50, 100, 150, 200. Trhnu sebou tak silně, že málem spadnu ze stolu. Fúj. Letím do kuchyně a tam, kde se vzala, tu se vzala.

Přišla mamka s nákupem. V tašce najdu samé fujtajbly. „Mámí, já mám hlad.“ začnu křičet. „Tak si vezmi housku.“ Uteču na půdu, kde kopnu do nějaké pitomé bedny. Jdu zase zpátky. Otevřu ji a tam najdu hračky pro mimina. Vytáhnu z ní kousátko a strčím si ho do pusy. Jaké z toho plyne ponaučení? Každý sen může být novým začátkem. U mě to třeba znamená, že už nikdy nepřestanu jíst. Každou minutu alespoň drobeček. Protože jak mile dostanu hlad, jsem nezastavitelná. Dobrou chuť.

Zápis

Každý z nás se na tuto školu dostal. Ale ještě před tím prošel zápisem. I tenhle rok se konal. A já vám o něm něco napsala.

Zápis se konal 5. 2. a 6. 2. (tedy ve středu a ve čtvrtek v lednu). Moje mladší sestra tam byla taky. Její zápis jsem celý natočila. Vypadal nějak takhle: Mamka, Bára (mladší sestra) a já jsme přišli do třídy. Mamka si sedla k jedné učitelce. Bára se posadila ke stolu a zápis začal.

Pan učitel se zeptal: „Co ráda kreslíš?“ A Bára odpověděla: „Maminku“ „Tak potom ke konci mi ji nakreslíš,“ řekl a zeptal se: „Hele, tady jsou pastelky. Dokázala bys mi říct, jaké mají barvy?“ „Ano,“ pípala Bára. Když všechny barvy dořekla (samozřejmě dobře), ptal se dál: „Dokázala bys je spočítat?“ Zakývala hlavou, že ano a začala: „1,2,3,4,5,6...12.“ Pan učitel se ptal dál: „A jaká z nich se ti líbí?“ „Bílá, znovu pípala Bára. Potom vytáhl pan učitel papír s písmeny a řekl: „Teď si vyber pastelku nebo tužku a opiš tahle písmenka.“

Když všechno napsala (zase dobře), vrhli se na kostičky s čísly. I když umí počítat, nevěděla, jak vypadají nějaká čísla na kostkách. Šli se podívat na obrázky různých starých pohádek (nalepených na skříni). Jenom jeden z nich se jí podařilo uhodnout a jeden z „půlky“. Šli se podívat na kartičky s různými obrázky povolání. Pan učitel se Báry zase na něco zeptal, ale už si to nepamatuju (vím, že to bylo něco o povolání a že na většinu otázek odpověděla špatně a na většinu dobře). Posadili se ke stolu. Pan učitel vzal knížku o zvířatech, otevřel ji a ptal se, jak se jmenují různá zvířata. Nějaká zvířata věděla, jiná ne. A pak se Bára pustila do kreslení. Když se blížila ke konci, zapomněla na vlasy a pan učitel si dělal legraci a řekl: „Tvoje maminka vypadá jako já, taky nemá vlasy.“ Když dokreslila, pan učitel jí pochválil.

Dalším problémem bylo vybrat si balónek. Potom se vrhla ke stolu s hračkami, kde si vybrala papírové kuřátko a kočičku. Pak dostala od pana učitele lízátko, magnet, diplom a omalovánku. A konečně si vybrala balónek. No, a máme budoucí žačku Ostrova.

JET

Anketa – nikdo není dokonalý

Tak zase anketka. Ptala jsem se tři členů redakční rady na následující otázky:

- **Co je to Brie?**
- **Co je to Stella Artois?**
- **Jaký je rozdíl mezi koňakem a brandy?**
- **K čemu se používá „sító“?**
- **Přelož ze staročeštiny: cmunda, oukrop.**

Na první otázku Terka po dlouhém mlčení prohlásila, že by se mohlo jednat o jídlo, pak to zkonkrétnila na omáčku. Tomi Hanko tipoval řízek a Renča Kačerová se usnesla na názvu zmrzliny. Bohužel. Brie je jeden z nejznámějších druhů francouzského sýra.

Odpovědi na otázky číslo dvě: Terka po další dramatické pauze oznámila, že by mohlo jít o Stelin řízek, Hanouš odseknul: „Pomazáánka!!“ No nic... Stella Artois je slavná belgická značka piva. ☺

Je vidět, že naši redaktori nejsou alkoholu znalí, co se týče koňaku a brandy Renča i Terka řekly, že nevědí, anebo že žádný rozdíl neexistuje. Hany byl odváznější a zarytě tvrdil, že koňak je lahodnější a brandy ostřejší. Škoda, byl docela blízko. Pravda je taková, že koňak je vlastně „podtřída“ brandy. Oba jsou prestižní a světoznámé alkoholické nápoje, ale rozdíl... přece jenom existuje.

Nějak jsem zaznamenala, že se v českých domácnostech příliš nepřipravují halušky, jinak by tázaní věděli, že sítím se halušky „přesívají“ do hrnce, kde se následně v horké vodě vaří. Terka si myslela, že síto se používá na písečku (to sice nevyvracím, ale uznejte, že s jídlem nemá písek mnoho společného, tedy kromě buchet v jídelně☺). Tomi se mi snažil vnutit názor, že se přes síto přesívá obilí, což je také pravda, ale obilí. Renča zase tvrdila, že se používá na těstoviny (jak na to přišla?).

Staročeština není zrovna silná stránka redakční rady... Cmunda je podle nich buď, citronová limonáda, polévka s kroupy, anebo jednoduše polévka. Nikdo se netrefil, cmunda je staročeský název pro bramboráky. A oukropeček? No přece česnečka! Opět jsem však dostala podobné odpovědi („ovesná kaše“, „něco s kroupama“ a originální „někde jsem to slyšela, ale nevím“)...

A co vy? Věděli byste, kdybych se zeptala vás? Nebo byste ze zoufalství plácali takové nesmysly jako tři vytipovaní redaktori?

JEA

O tom, jaké to bylo, je a bude

2. díl

Milý deníčku,

Tak ráda bych ti pověděla o svém prvním dnu na gymplu. Na přijímačkách jsem se poznala s jednou velice praštěnou dívčinou Klárkou a jedním super klukem Honzou. Doufala jsem, že je oba ve třídě potkám, byla tam ovšem pouze Klárka se svou nejlepší kamarádkou Terkou. Potom jsem si sedla za ně do předposlední lavice u okna. Prohlížela jsem si třídu no... nic moc. Vypadalo to zvláště, jak tam byly ty mříže v okně, ale jinak to šlo. Začali chodit první žáci. Když se sešla konečně celá třída, jako poslední přišla moje spolusedící a představila se mi jako Bára. No s tou bude sranda, už podle pohledu a její mluvy jsem poznala, že to bude zajímavý rok. Super, sedím s holkou, aspoň, že tak. Postupně jsme se seznamovali jak s prostředím, tak s novými spolužáky. Odešla jsem ze školy až odpoledne úplně vyčerpaná a plná nových zážitků. Postupem času jsem si zvykla i zapamatovala jména ☺.

Zatím Majda

Rada:

Myslím, že rozhodnutí jít na gymnázium je spíše pro ty, co netuší, jak bude jejich život vypadat. Co by chtěli ve svém životě dělat něco, jenomže zatím nevědí a chtějí mít více času si vše rozmyslet. Musíte mít dobré známky, ale hlavní je, aby vás bavilo se učit. Rozmyslete si, na jakou školu chcete, protože to je velmi důležité a nedá se to vrátit. Přeji příjemné vkročení do další fáze studia ☺.

Magda Horáková, studentka Gymnázia ve Dvoře Králové nad Labem,
bývalá žákyně ZŠ Na Ostrově.

MiniROZHOVOR

Tentokrát s velice štíhlou žákyní Míšou Petrovskou z 8. B. Je tak hubená, ale přesto jí velmi často a ráda.

- **Jak často jíš?**

Když mám hlad a chuť.

- **Co nejraději jíš?**

Sladkosti a ovoce, ale spíše ty sladkosti. ☺

- **Kolik knedlíků sníš?**

Sním 6 – 8 knedlíků k běžnému obědu. Když s bratrem soutěžíme, tak klidně 10 – 15 knedlíků.

- **Co obvykle snídáš?**

Snídám to, co zrovna doma v ledničce najdu.

- **Chodíš ráda do restaurace?**

Ne, protože si tam nemůžu přidávat, takže si vždy musím dát více porcí, abych se vůbec najedla.

KOK

Česko - anglický test

1) Polévka

- a) stone
- b) soap
- c) old
- d) stoap

3) Vejce (jedno)

- a) egg
- b) eggs
- c) eat
- d) dog

5) Párek v rohlíku

- a) hot dog
- b) hot cat
- c) hot mouse
- d) hot snake

7) Rajčata

- a) potatoes
- b) tomatous
- c) tomatoes
- d) potato

9) Hrách

- a) potatoes
- b) peas
- c) chips
- d) tuna

2) Čipsy

- a) chips
- b) crips
- c) chese
- d) chocolate

4) Lemonade

- a) citronová šťáva
- b) limonáda
- c) citronový prášek
- d) přidat citron

6) Sausage

- a) druh ryby
- b) klobása, párek
- c) perrot
- d) žlutý králík

8) Tuňák

- a) tuna
- b) tuan
- c) tunas
- d) bumás

10) Jacket potato

- a) bunda s brambory
- b) brambory a bunda
- c) brambory ve slupce
- d) brambory v bundě

HUJ

Test

Křidýlko nebo stehýnko?

1. Co patří do svíčkové?

- t. smetana
- d. svíčky
- h. párky

2. Co bys našel v číně?

- l. rajče
- u. nudle
- i. mrkev

3. Z čeho se hlavně skládá rajská?

- g. šlehačka
- r. rajský protlak
- f. paprika

4. Co jsou to lasagne?

- y. pomazánka s mrkví a bramborami
- s. konzerva masa pro psy
- k. těsto s mletým masem, kečupem a sýrem

5. Co je to pangas?

- v. rybí filé
- e. ryba bez kostí (filety)
- n. rybí prsty

6. Co je to tatarák?

- e. národní jídlo Tatarů
- y. mleté syrové maso
- j. kuřecí biftek

KAR, KRR

KDE ZAHNAT HLAD?

Středověká krčma Dětenice

Skvělá restaurace, která vás přenese do středověkého prostředí ve všech ohledech. (Mluva personálu, jídlo, atmosféra...). Pokud přijedete o víkend, večer vás nemine překrásný program, ke kterému nechybí tanec servírek a vysoký účet. Přibližná cena pro jednoho je 1 500 Kč.

Café Imperial

Je jednou z nejslavnějších a nejoblíbenějších tradičních kaváren v Praze s téměř stoletou tradicí. Může se pochlubit svým luxusem, ale i tím, že tam vaří známý kuchař Zdeněk Polreich. Přibližná cena pro jednoho je 2 000 Kč.

McDonald 's

Jeden z neznámějších fastfoodů. Každý ho zná, všichni vědí, co jeho jídlo obsahuje a přitom v nich lidé dennodenně utratí stovky, ne-li tisíce korun. U nás lidé nakupují v McDonaldu už 21 let. V České republice má desítky poboček. Přibližná cena jednoho menu pro 1 osobu je 200 - 400 Kč.

KFC

Největší rival McDonaldu, který se proslavil svým jedinečným „KUŘETEM“ na milión způsobů. Kromě cenově a obsahově dostupných kuřátek nabídne KFCéčko i lahodné tortily, bagety, dezerty a širokou nabídku bezedných nápojů. Přibližná cena pro 1 osobu je 350 - 500Kč.

SVM, GIS

Test Znáš názvy jídel?

1) _____ 2) _____ 3) _____

4) _____ 5) _____

Řešení najdeš na konci časopisu. Za každou správnou odpověď získáváš bod.

Hodnocení:

1 - 2 = Moc toho teda nevíš!

3 = Dobře!

4 - 5 = A to všechno (j/v)íš?

NYL

Zadáno pro devátáky

Dnešní test je na téma **čeština**. Možná si teď v duchu říkáte, že to je úplně lehké. Uvidíme, co budete říkat po tomhle testu.

1. Do které z řad slov je možné doplnit pouze ú, aby byla tato řada pravopisně správně?

- a. oc_n, m_za, l_j
- b. pedik_ra, sk_tr, m_ra
- c. S_dán, rag_, f_ze

2. Ve které řadě se vyskytuje pravopisná chyba?

- a. schovat se, skonat, zkončit
- b. stvořit, strávit, zkoušet
- c. slevit, spáchat, zповěď

3. Která z možností je věta jednočlenná?

- a. Ráno venku sněžilo.
- b. Spěchej.
- c. Dobrý den.

4. Do kterého řádku je nutno doplnit pouze y, aby byl tento řádek pravopisně správně?

- a. v_za (ryba), v_sutý, p_tlovina
- b. ml_nice, li_šaj, v_žle
- c. m_s, m_šlenka, p_chavka

5. Která věta je napsaná správně?

- a. Nepomohl by jsi mi s uklízením?
- b. Nejvíce mě zaujali Eskymáci.
- c. Až budu velká, chtěla bych navštívit Jihoafrickou Republiku.

6. Do jaké řady je nutno doplnit pouze ě, aby tato řada byla napsaná pravopisně správně?

- a. tam_jší, soukrom_, střídm_
- b. tem_jší, skrom_, vzpom_la
- c. pom_nka, osam_lý, odm_na

7. Ve které větě je chyba v interpunkci?

- a. Když jsem šla po náměstí, uklouzla jsem a spadla na loket.
- b. Vysílač, který se tyčí na Libercem se jmenuje Ještěd.
- c. Když jsem se dozvěděl, že letos s náma nepojede, okamžitě jsem šel za ním, abych ho přemluvil.

8. Ve které z možností je mezi větami hlavními doplněný důsledkový poměr?

- a. Na silnici na Hradec byla kolona, a proto jsme přijeli později.
- b. Dneska nikam nepojedeme, neboť venku je chumelenice.
- c. Nezdál se mi v pořádku, naopak se choval velmi podivně.

9. Ve které větě se vyskytuje chyba?

- a. Všichni přišli ke mně.
- b. Když jsem k nim přišel, bavili se o mně.
- c. Viděli mně tam.

Optické klamy

aneb hledej schované obrázky

1.

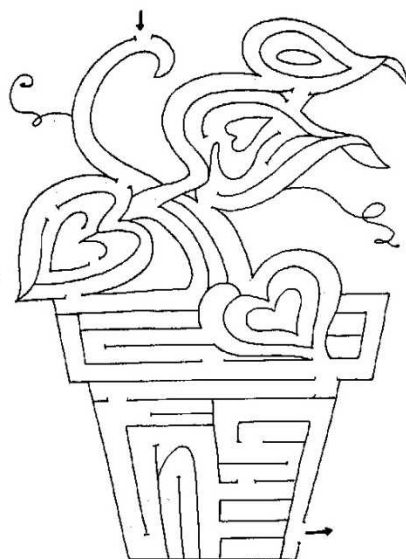

2.

KOK

Bludiště

creative.cz

KOK

Řešení hádanek

Str. 10:

Křížovka: Hruška

Křížovka - doplň názvy států: Vatikán, Estonsko, Česko, Etiopie, Řecko, Ekvádor. **Tajenka:** Večeře

Str. 11:

Křížovka - Doplň názvy jídel: Snídaně

Křížovka s nápovědou: Biltong

Str. 12:

Křížovky: Hamburger, Rohlík se šunkou

Str. 14:

Křížovky: Snídaně, Hotdog

Str. 15:

Křížovka: Mc'Donalds

Str. 16:

Křížovka po Anglicku: Fish and chips

Str. 17:

Křížovky: KFC, McDonald, Burger King

Str. 18:

Najdeš 10 rozdílů: oko, vlas, šunka, vejce, tečka v berušce, zástěra, zuby, čárky u prstu, žampion, flek na tváři

Najdi 8 rozdílů: slunce, ptáci, květ, pusa, pod pusou, tráva, mezi nohama, barva boty, stonek u nohy

Str. 19:

Obrázková hádanka: Fast food

Str. 23:

Česko-anglický test: 1b, 2a, 3a, 4b, 5a, 6b, 7c, 8a, 9b, 10c

Str. 24:

Test - Křídýlko nebo stehýnko? Turkey (krocan)

Str. 26:

Test – Znáš názvy jídel: 1) Hamburger 2) Hranolky 3) Hot Dog, párek v rohlíku 4) Řízek 5) Thajské nudle

Str. 27:

Zadáno pro devátáky: 1c, 2a, 3a, 4c, 5b, 6a, 7b, 8a, 9c

Komiks

Moje bláznivá osmička

4. kapitola

Pomalíčku polehoučku se nám z dálky ozývá jaro. Už aby tu bylo. Sice už teď většinou svítí sluníčko, ráno jsou za okny slyšet prozpěvující ptáci a první bledule a sněženky se úspěšně dobývají na denní světlo. Jediná, kdo zatím ještě odmítá, aby uhodilo jaro, je teplota. Pořád je zima jak na Sibiři.

Dnešek byl katastrofální. Všechno to začalo už ráno. Zaspala jsem, tedy lépe řečeno mi nezazvonil budík. Nechápu proč, když jsem si ho ještě před spaním kontrolovala. Rychle na sebe hodím oblečení, vyčistím si zuby, učešu se a mažu, co mi síly stačí ke škole. Samozřejmě, že když tam dorazím, vyučování už začalo. Potichu se prodírám chodbou ke své třídě. Zatukám a otevřu. Už se chci omluvit za pozdní příchod, když se najednou zarazím. Proč bychom měli Škopkovou, když máme mít matematiku s Marethovou? Ptám se sama sebe. Poté se rozhlédnu po třídě a dojde mi to. Koukám do tváří šestáků. Slušně se omluvím, odejdu ze třídy a zavřu za sebou dveře. Najednou o pár tříd dál slyším výkřiky a nadávky. Trochu se mi uleví, když poznám hlasy, které patří našim klukům. Vejdou do třídy, která je plná papírových vlaštovek a řevu. Učitelka nikde. Spolužáci se trochu utiší, když uslyší vrznutí dveří, ale jakmile vejdu, pokračují ve své činnosti, ať už v jedení, dopisování úkolů nebo válečné přestřelce. Když si sednu, holky se hned začnou vyptávat. Všechno jim řeknu, když vtom do třídy vtrhne Marethová. A já ani nemám připraveno. Samozřejmě se do mě hned obuje. Chvilí s ní o tom debatuju, až si vysloužím poznámku. Jdu si našťvaně s žákovskou sednout na své místo. Zbytek hodiny protestuju tím, že si nic nepíšu. Naštěstí sedím v jedné z nejposlednějších lavic, takže na mě moc nevidí. Zvoní a já jdu s holkama na chodbu. Chvilí spolu klábosíme, když se k nám najednou přidá Petr. Jako vždycky mu to sekne. Holky zahučí a opouští nás. Petr se opírá vedle mě o zeď. Chvilku se spolu bavíme, on se usmívá na mě a já mu úsměv oplácím.

Najednou nás přeruší jakási holka, co vypadá jako nějaká blbka. Blondaté dlouhé vlasy, hnědé oči, hubená postava, růžový tílko, černá minisukně a růžovobílé podkolenky. Takhle nějak vypadá. Hned se úsměváký pouto mezi mnou a jím přesune na něho a ji. Chvilku spolu debatují a poté ji Petr s rukou na rameni kamsi odvádí. To už si myslím, že je konec. Jak jen může? Ptám se sama sebe. Nenávidím ho, probleskuje mi hlavou. Ale jenom hlavou, srdce mi říká, že ho mám stejně ráda a já tím pádem nevím, co je pravda. V hlavě mě bodá, do očí se mi tlačí slzy, které hrdinně polykám. S téma dvěma protíkladama v hlavě si jdu sednout na místo, kde dobdím zbytek přestávky. Petr tam přijde minutku po zvonění. Když prochází okolo mě, naše pohledy se střetnou. Zatímco já mám oči červené a mokré od pár kapek slz, které se zadržet nedaly, jeho oči jsou plné jisker a radosti. Hodí na mě smutný obličej, ale pokračuje na místo dál. Tentokrát máme přírodopis. Staňková jako každou hodinu zkouší a dneska to padne na mě. No super, jakoby toho nebylo dost. Pomalým šouravým krokem se přemístím k tabuli. V hlavě mám úplně vymeteno. Vůbec si nic nepamatuju. Po chvilce si přeci jen na něco vzpomenu. O pár minut později si sedám zpět na své místo se čtyřkou. Fakt suprový den.

Příští hodinu si to táhneme směr divadlo. Máme na dnešek domluvený nějaký film o drogách. Pro mě na nic, když drogy neberu, nebrala jsem a nikdy brát nebudu. Když vcházíme do sálu, holky mi drží místo u zdi. Petr si nevědomky, že sedím za ním, sedá přede mě. Jakmile usednu do křesla, sesunu se, hodím se přes sebe mikinu, kterou jsem měla celou dobu v ruce a lehce se odvrátím od holek, které si toho stejně nevšímají. Mají dost starosti se svými kluky. O chvilku později se světla zhasínají a začíná film. Udělala bych nejlíp, kdybych ho prospala, protože byl hodně smutný. K mojí náladě nemohlo být fakt nic lepšího. V půli filmu vidím, jak Petr vstává a odchází si sednoutno to mě už fakt podržte. K tý holce, se kterou dneska kamsi odešel, když se k nám přimotala. Lehce to nezvládám. Všechno hraje do not smutku. Tohle, film, ať už obraz či hudba, která je přímo deprimující. Nakonec to ve mně hrkne a všechny slzy se vodopádem valí po mých tvářích. Vyjdu na chodbu, ze které se přemístím na dívčí záchody. Opřu se rukama o umyvadlo a nakloním se, aby mi slzy ještě víc nezamokřily mé oblečení. Proklínám jeho, proklínám sebe, ale ze všeho nejvíc proklínám své srdce, že se do něj zamilovalo. Teď už se s tím nedá nic dělat. Když si srdce něco zamane, nic mu to nerozmluví. Po pěti minutách se vracím do sálu. Prameny slz se zcela vyčerpaly. Jdu chodbou a utírám si oči, když v tom najednou slyším: „Káto? Co se děje? Udělal ti někdo něco?“ škuhnu sebou, když uvidím, kdo to je.

„Ne, nech mě být.“ smutně odpovím a pokračuju v cestě. Udělám sotva pár kroků, když mě chytne za ruku: „Řekni mi to, já to na tobě poznám, že se něco děje.“ Vyškuhnu se mu a s další várkou slz odpovím, skoro zakřičím: „Pusť mě. Nemyslel jsem si, že jsi takový, jako ostatní kluci, kteří se otočí za každou sukni. Jdi pryč.“ S poslední větou se mu vyškuhnu a rychlým krokem si to namířím k sálu. Po chvilce mě doběhne: „Ty myslíš, že já a Alča....“ Vtom mu dojde, že ji neznám, protože se na něho koukám tázavým pohledem. „Ty vlastně nevíš, kdo to je, že jo?“ Neřeknu ani slovo, pouze přikývnu.

„Tak hele...“ začne jemně „...Alča je moje sestřenice. Její rodiče se sem přestěhovali. A tamto na chodbě...to potřebovala pomoci najít pár tříd, ještě se tam moc nevyzná.“ Nic netuší. Netuší, jak velký kámen mi spadl ze srdce. Nezmůžu se na slovo. Mé ústní koutky se zvedají, jeho po chvilce také. Nakonec se mu vrhnu do náruče a on mě ochranně tiskne k sobě.

KAR